ANDERE HANDELINGEN

EUROPESE COMMISSIE

Bekendmaking van een mededeling van de goedkeuring van een standaardwijziging van een productdossier voor een naam in de wijnsector als bedoeld in artikel 17, leden 2 en 3, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/33 van de Commissie

(2021/C 24/18)

Deze mededeling wordt bekendgemaakt overeenkomstig artikel 17, lid 5, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/33 van de Commissie ([1]).

MEDEDELING VAN EEN STANDAARDWIJZIGING DIE GEVOLGEN HEEFT VOOR HET ENIG DOCUMENT

"SAINT-MONT"

PDO-FR-A0711-AM01

Datum mededeling: 3.11.2020

BESCHRIJVING VAN EN REDENEN VOOR DE GOEDGEKEURDE WIJZIGING

1. **Afgebakend geografisch gebied**

De gemeente Riscle is vervangen door "Riscle (voormalige gemeente Riscle)" na de fusie van de gemeenten Riscle en Cannet.

Deze wijziging houdt een wijziging in van punt 6 van het enig document.

2. **Druivenras**

De wijnstokrassen worden gespecificeerd per kleur van de wijn.

Bij de wijnstokrassen van rode wijnen en roséwijnen zijn de rassen met adaptatievermogen manseng N en tardif N toegevoegd. Deze twee inheemse rassen uit de streek aan de voet van de Pyreneeën vormen het antwoord op bepaalde klimaat-, milieu- en technische ontwikkelingen. De late rijpheid van het ras tardif N en zijn peperaroma's en zijdeachtige tanninen zijn een pluspunt gezien de opwarming van de aarde. Bovendien is dit ras tamelijk ongevoelig voor botrytis. Manseng N is belangrijk vanwege het lagere alcoholvolume van de rijpe druif. Deze twee rassen kunnen evenwicht brengen in de assemblages (meer aroma's en minder alcohol).

Wat de wijnstokrassen van roséwijnen betreft, nemen de normaliter complementaire druivenrassen cabernet sauvignon en fer N een prominentere plek in. Naast de reeds vermelde cabernet franc N en merlot N worden de witte druivenrassen die oorspronkelijk wel in de regels voor de verhoudingen tussen de wijnstokrassen waren opgenomen, maar niet in deze rubriek, aan de lijst van secundaire rassen toegevoegd: "manseng B, arrufiac B, petit courbu B, courbu B, petit manseng B".

Deze wijzigingen hebben geen gevolgen voor het enig document.

3. **Aandeel van de druivenrassen op het bedrijf**

Als gevolg van de wijziging van de wijnstokrassen worden de regels voor de verhoudingen beschreven per kleur van de wijn.

Voor rode en roséwijnen worden verhoudingsregels toegevoegd die betrekking hebben op de toevoeging van de nieuwe rassen met adaptatievermogen: "Het aandeel van de secundaire rassen tardif N en manseng N is ten hoogste 5 %.".

([1]) PB L 9 van 11.1.2019, blz. 2.

Voor witte wijnen wordt het belangrijkste druivenras verder kracht bijgezet door de minimale aanwezigheid van het wijnstokras te verhogen van 50 naar 60 %.

Er worden bijzondere bepalingen toegevoegd voor kleine druivenproducenten: “Met uitzondering van de bepalingen inzake het aandeel van de rassen met adaptatievermogen tardif N en manseng N, en voor elke kleur (wit of rood), zijn de verhoudingsbepalingen niet van toepassing op druivenproducerende exploitanten die hun productie niet aanwenden voor vinificatie, die per kleur minder dan 1,5 hectare exploiteren voor de gecontroleerde oorsprongsbenaming “Saint-Mont” en die zich houden aan een aandeel van de belangrijkste druivenrassen van ten minste 50 %, in de betreffende kleur.”. 98 % van de exploitanten is immers actief in coöperatieverband. Een verplichting voor deze wijnbouwers om alle in het productdossier vermelde rassen op dergelijke kleine oppervlakten aan te houden zou hen waarschijnlijk ernstig in de problemen brengen, gezien het verhoudingsgewijs grote aantal rassen. Bovendien biedt de bestaande structuur van gezamenlijke kelders voldoende waarborgen dat de regels voor assemblages naar gelang van de op het grondgebied aanwezige druivenrassen in acht worden genomen.

Deze wijziging heeft geen gevolgen voor het enig document.

4. **Afstand tussen de wijnstokken**

De minimumafstand tussen de stokken in eenzelfde rij gaat van 0,90 m naar 0,80 m.

Door deze maatregel wordt de dichtheid verhoogd. Een hogere dichtheid leidt tot meer concurrentie tussen de wijnstokken en bijgevolg het dieper wortelen daarvan, waardoor het specifieke karakter van het betreffende gebied beter naar voren zal komen.

Deze wijziging houdt een wijziging in van punt 5 van het enig document.

5. **Maximale belasting van het perceel**

De maximale belasting voor roséwijnen is gelijkgetrokken met die van de rode wijnen en is dus gedaald van 10 000 kg/ha naar 9 500 kg/ha. Daardoor zullen de percelen voor rosé en die voor rood op dezelfde wijze worden beheerd, waar het gaat om de zaken die in het kader van het controleplan worden gecontroleerd, te weten de maximale gemiddelde belasting en de oogst. Aangezien het oogstgewicht voor rood en rosé hetzelfde is (9 500 kg), verschillen beide kleuren enkel qua oogstmethode.

Deze wijziging heeft geen gevolgen voor het enig document.

6. **Teeltwijze**

De volgende bepaling: “Met het oog op het behoud van de bodemkenmerken, die een fundamenteel element van het gebied vormen, wordt een vegetatiedek aangebracht en onderhouden op de wendakkers rondom de percelen die tot het afgebakende perceelgebied behoren.” wordt vervangen door: “Het met behulp van chemische middelen wieden van de wendakkers is verboden.”, omdat deze omschrijving een striktere controle op de gebezigde praktijken mogelijk maakt.

Deze wijziging heeft geen gevolgen voor het enig document.

7. **Bepalingen inzake oude wijnstokken**

Ter behoud van bepaalde wijnstokken van historisch en genetisch belang die normaal gesproken tussen 2021 en 2040 zullen worden gerooid, omdat zij niet langer voldoen aan de vereiste dichtheden van het productdossier, zijn bijzondere bepalingen toegevoegd:

“Voor de op de datum van goedkeuring van dit productdossier bestaande wijnbouwpercelen die een beplantingsdichtheid hebben van minder dan 4 000 wijnstokken per hectare, niet voldoen aan een van de bepalingen inzake de afstand tussen de rijen en de afstand tussen de wijnstokken in eenzelfde rij en zijn ingeschreven in het register van “oude wijnstokken” van de gecontroleerde oorsprongsbenaming “Saint-Mont”, mag voor de oogst ervan de gecontroleerde oorsprongsbenaming worden gevoerd totdat zij worden gerooid. Het register van “oude wijnstokken” wordt jaarlijks herzien aan de hand van de volgende criteria:

— de wijnstokken zijn vóór 1982 geplant;

— de takken van de wijnstokken moeten hoog worden opgebonden “en palissage plan relevé” en de hoogte van het opgebonden gebladerte moet minstens 0,6 keer de afstand tussen de rijen bedragen;

— de maximumopbrengst bedraagt 50 hl/ha voor percelen met een beplantingsdichtheid van meer dan 3 600 stokken per hectare;

— de maximumopbrengst bedraagt 45 hl/ha voor percelen met een beplantingsdichtheid van minder dan 3 600 en meer dan 3 200 stokken per hectare;

— de maximumopbrengst bedraagt 40 hl/ha voor percelen met een beplantingsdichtheid van minder dan 3 200 en meer dan 2 600 stokken per hectare.

Deze wijziging heeft geen gevolgen voor het enig document.

8. **Suikergehalte van de druiven**

In verband met de toevoeging van druivenrassen wordt het suikergehalte voor deze rassen voor rode en roséwijnen gespecificeerd:

tardif N, manseng N 189 gram suiker per liter most voor rode wijnen;

tardif N, manseng N 180 gram suiker per liter most voor roséwijnen.

Deze wijziging heeft geen gevolgen voor het enig document.

9. **Assemblage**

De assemblageregels betreffende de rassen met adaptatievermogen worden toegevoegd voor roséwijnen en rode wijnen: "De wijnen worden bereid uit een assemblage waarin het aandeel van de rassen met adaptatievermogen tardif N en manseng N ten hoogste 10 % is".

In de assemblage van rode wijnen wordt het aandeel van het ras tannat versterkt door het minimumpercentage te verhogen van 50 % naar 60 %.

In de assemblage van witte wijnen wordt het aandeel van het ras gros manseng versterkt door het minimumpercentage te verhogen van 50 % naar 60 %.

Ten aanzien van de assemblage van roséwijnen geldt het volgende:

— De volgende regel: "De wijnen worden bereid uit een assemblage waarin ten minste het belangrijkste druivenras en de complementaire druivenrassen aanwezig zijn" wordt "De wijnen worden bereid uit een assemblage waarin ten minste twee van de belangrijkste druivenrassen aanwezig zijn.". In sommige oogstjaren is tannat namelijk ongeschikt om roséwijn te maken (verschil tussen fenolische/technologische rijpheid, probleem om de juiste balans te vinden tussen alcoholvolumegehalte/zuurgraad). Cabernet sauvignon en fer N daarentegen zouden juist geschikter zijn voor de productie van roséwijn (lager alcoholvolumegehalte). Deze nieuwe assemblageregel geeft meer speelruimte bij de vervaardiging van roséwijnen.

— Voor de witte druivenrassen geldt de volgende omschrijving: "De wijnen worden bereid uit een assemblage waarin het aandeel van de witte druivenrassen manseng B, arrufiac B, petit courbu B, courbu B en petit manseng B ten hoogste 10 % is."

— De volgende regels worden geschrapt: "In de assemblage mag geen enkel ras een aandeel hebben van meer dan 70 %" en "In de assemblage is het aandeel van het belangrijkste druivenras het hoogst".

Deze wijziging heeft geen gevolgen voor het enig document.

10. **Houtskool voor oenologisch gebruik**

Het voorheen verboden gebruik van houtskool wordt nu toegestaan, onder voorbehoud van de volgende voorwaarden en beperkingen: "Voor de bereiding van roséwijnen is het gebruik van houtskool voor oenologische doeleinden toegestaan voor most tot maximaal 20 % van het volume roséwijnen dat door de betrokken wijnmaker voor de betrokken oogst is bereid.". Het doel is het gebruik ervan te concentreren op partijen met een lagere organoleptische of analytische kwaliteit (bv. aromatische veranderingen in verband met oxidatie), zonder dat het typische karakter van het product evenwel wordt gewijzigd.

Deze wijziging houdt een wijziging in van punt 5 van het enig document.

11. **Verkeer tussen erkende entrepothouders**

In hoofdstuk 1, deel IX, punt 5, wordt letter b) met betrekking tot de datum van het in verkeer brengen van de wijnen tussen erkende entrepothouders geschrapt.

Deze wijziging heeft geen gevolgen voor het enig document.

12. **Bijhouden van een register**

Het register van oude wijnstokken wordt opgenomen in de lijst van verplichte registers naar aanleiding van de toevoeging van de bijzondere bepalingen ter behoud van bepaalde percelen met een genetisch belang.

Deze wijziging heeft geen gevolgen voor het enig document.

13. **Verklaring van afstand van productie**

De paragraaf betreffende het doen van afstand van productie wordt vereenvoudigd om geen onderscheid te maken tussen de verschillende kleuren wijn.

Deze wijziging heeft geen gevolgen voor het enig document.

14. **Voornaamste te controleren punten**

Voor de percelen met oude wijnstokken wordt de controle uitgebreid met een document- en veldcontrole.

Deze wijziging heeft geen gevolgen voor het enig document.

ENIG DOCUMENT

1. **Naam van het product**

Saint-Mont

2. **Type geografische aanduiding**

BOB — beschermde oorsprongsbenaming

3. **Categorieën wijnbouwproducten**

1. Wijn

4. **Beschrijving van de wijn(en)**

Rode wijnen

De rode wijnen hebben een natuurlijk alcoholvolumegehalte van ten minste 12 %.

Elke partij wijn die gereed is om onverpakt of verpakt in de handel te worden gebracht, heeft:

— een totaal alcoholgehalte van ten hoogste 13,5 % na verrijking;

— een appelzuurgehalte van ten hoogste 0,4 gram per liter;

— een gehalte aan fermenteerbare suikers (glucose + fructose) van ten hoogste:

— 3 gram per liter voor wijnen met een natuurlijk alcoholvolumegehalte van ten hoogste 14 %;

— 4 gram per liter voor wijnen met een natuurlijk alcoholvolumegehalte van meer dan 14 %.

Het totale zuurgehalte, het gehalte aan vluchtige zuren en het totaalgehalte aan zwaveldioxide komen overeen met de in de Europese regelgeving vastgestelde gehalten.

De rode wijnen hebben een diepe kleur. Doorgaans worden zij in de mond gekenmerkt door een mooie aromatische concentratie, waarbij vaak toetsen van rode en zwarte vruchten naar voren komen. Door de tanninestructuur hebben deze wijnen een goed bewaarpotentieel, waardoor ze complexe aroma's van gekonfijte vruchten en kruiden kunnen ontwikkelen, die vaak samengaan met houtige toetsen dankzij de rijping in vaten.

Algemene analytische kenmerken	
Maximaal totaal alcoholgehalte (in volumeprocent)	
Minimaal effectief alcoholgehalte (in volumeprocent)	
Minimale totale zuurgraad	
Maximaal gehalte aan vluchtige zuren (in milli-equivalent per liter)	
Maximaal totaalgehalte aan zwaveldioxide (in milligram per liter)	

Witte en roséwijnen

De witte en roséwijnen hebben een natuurlijk alcoholvolumegehalte van ten minste 11,50 %.

Elke partij wijn die gereed is om onverpakt of verpakt in de handel te worden gebracht, heeft:

— een totaal alcoholgehalte van ten hoogste 12,5 % na verrijking;

— een gehalte aan fermenteerbare suikers (glucose + fructose) van ten hoogste:

— 4 gram per liter voor witte wijn en roséwijn.

Het totale zuurgehalte, het gehalte aan vluchtige zuren en het totaalgehalte aan zwaveldioxide komen overeen met de in de Europese regelgeving vastgestelde gehalten.

De roséwijnen hebben een soms diepe kleur en worden doorgaans in de neus gekenmerkt door toetsen van rode vruchten. Door de levendige finale zijn het harmonieuze wijnen met een goede balans tussen vet en zuurgraad.

De witte wijnen zijn zeer aromatisch, vet en uitgebalanceerd dankzij de aanwezigheid van het druivenras gros manseng B.

Algemene analytische kenmerken	
Maximaal totaal alcoholgehalte (in volumeprocent)	
Minimaal effectief alcoholgehalte (in volumeprocent)	
Minimale totale zuurgraad	
Maximaal gehalte aan vluchtige zuren (in milli-equivalent per liter)	
Maximaal totaalgehalte aan zwaveldioxide (in milligram per liter)	

5. **Wijnbereidingsprocedés**

a. *Specifieke oenologische procedés*

Specifiek oenologisch procedé

— De roséwijnen worden bereid middels directe persing.

— Voor de bereiding van roséwijnen is het gebruik van houtskool voor oenologische doeleinden toegestaan voor most tot maximaal 20 % van het volume roséwijnen dat door de betrokken wijnbereider voor de betrokken oogst is geproduceerd.

— Subtractieve verrijkingstechnieken zijn toegestaan voor de rode wijnen en het maximumpercentage gedeeltelijke concentratie ten opzichte van de gebruikte hoeveelheid is vastgesteld op 10 %.

— Na verrijking mag het totale alcoholvolumegehalte niet meer dan 13,5 % bedragen bij de rode wijnen, en niet meer dan 12,5 % bij de witte en roséwijnen.

Naast de bovengenoemde bepalingen moeten de wijnen, wat oenologische procedés betreft, voldoen aan de verplichtingen die zijn vastgesteld op Europees niveau en in het wetboek landbouw en zeevisserij.

Teeltwijze

— Beplantingsdichtheid

De minimale beplantingsdichtheid bedraagt 4 000 wijnstokken per hectare.

De afstand tussen de rijen is minder dan of gelijk aan 2,50 meter en de afstand tussen de wijnstokken in eenzelfde rij bedraagt 0,80 tot 1,10 meter.

Deze bepalingen zijn niet van toepassing op wijnstokken die op terrassen zijn aangeplant.

Voor op terrassen aangeplante wijnstokken bedraagt de afstand tussen de stokken in eenzelfde rij 0,90 tot 1,10 meter.

— Regels voor het snoeien

De wijnstokken worden gesnoeid in enkele of dubbele Guyot-snoei of kort gesnoeid (cordon de Royat-snoei), met per stok maximaal:

— 12 ogen voor het ras tannat N;

— 18 ogen voor de rassen petit courbu B en petit manseng B;

— 16 ogen voor de andere rassen.

Ongeacht de toegepaste snoeimethode mag het aantal vruchtdragende scheuten per wijnstok in het rijpingsstadium niet hoger zijn dan:

— 10 voor het ras tannat N;

— 16 voor de rassen petit courbu B en petit manseng B;

— 12 voor de andere rassen.

— Irrigatie is toegestaan.

— Het ras tannat N en de rassen die bestemd zijn voor de bereiding van de rode wijnen, worden handmatig geoogst.

b. *Maximumopbrengsten*

Rode wijnen

63 hectoliter per hectare

Roséwijnen

68 hectoliter per hectare

Witte wijnen

69 hectoliter per hectare

6. **Afgebakend geografisch gebied**

De druivenoogst en de bereiding en rijping van de wijnen vinden in het departement Gers plaats op het gehele grondgebied, of een deel daarvan, van de volgende gemeenten:

Gemeenten waarvan het gehele grondgebied tot het geografische gebied behoort: Aignan, Arblade-le-Bas, Armous et Cau, Aurensan, Beaumarchès, Bernède, Bouzon-Gellenave, Castelnavet, Caumont, Corneillan, Couloumé-Mondebat, Courties, Fusterouau, Gazax et Baccarisse, Ju-Belloc, Labarthète, Ladevèze-Ville, Ladevèze-Rivière, Lannux, Lasserrade, Lelin-Lapujolle, Louslitges, Loussous-Débat, Lupiac, Margouët-Meymes, Maulichères, Peyrusse-Grande, Peyrusse-Vieille, Plaisance, Pouydraguin, Projan, Riscle (voormalige gemeente Riscle), Sabazan, Saint-Aunix-Lengros, Saint-Mont, Saint-Pierre-d'Aubézies, Sarragachies, Tasque, Termes-d'Armagnac, Tieste-Uragnoux, Tourdun, Verlus.

Gemeenten waarvan een deel van het grondgebied tot het geografische gebied behoort: Averon-Bergelle, Dému, Marciac, Seailles.

7. **Voornaamste wijndruivenras(sen)**

Arrufiac B — Arrufiat

Cabernet franc N

Cabernet sauvignon N

Courbu B — Gros Courbu

Fer N — Fer Servadou, Braucol, Mansois, Pinenc

Gros Manseng B

Merlot N

Petit Courbu B

Petit Manseng B

Tannat N

8. **Beschrijving van het (de) verband(en)**

Het geografische gebied ligt op een gelijke afstand van ongeveer 100 kilometer van de Pyreneeën, in het zuiden, en van de Atlantische Oceaan, in het westen. Het strekt zich uit over een reeks hellingen aan weerszijden van het dal van de Adour en de zijrivier de Arros.

De wijnbouwpercelen liggen verspreid over de hellingen in het hart van een landbouwstreek met gemengde teelt en veeteelt, waar de maisteelt een belangrijke plaats inneemt.

Het gebied bestrijkt het grondgebied van 46 gemeenten.

De overwegend milde temperaturen zijn in het hele geografische gebied ongeveer gelijk. De neerslag daarentegen vertoont wel een redelijk markant verschil: deze varieert van 1 000 mm per jaar in het westen tot 800 mm per jaar in het oosten.

De zomer en de vroege herfst zijn met name onder invloed van de föhnwind uit het zuiden, die in deze periode vaak staat, warm en meestal droog.

Het geologische substraat is gevarieerd. In het westen wordt het gevormd door de "Sables Fauves", een mariene formatie uit het Tertiair waarvan de zuidelijke grens samenvalt met de grens van het geografische gebied. Op deze zanderige leemgronden liggen oude alluviale lagen, waarvan de kiezels een colluvium vormen op en onderaan de hellingen.

Meer naar het oosten verdwijnen de "Sables Fauves" en komt er molasse voor in de plaats waarvan de kalksteenbanken beeldbepalend zijn voor het landschap.

De op dit substraat ontstane bodems zijn:

— op de molasse ontwikkelde klei-kalkbodems, of

— zure schierlagen die zijn ontstaan op de "Sables Fauves" en het kiezelcolluvium.

Deze bodems hebben een laag gehalte aan minerale elementen.

De helling en, in het westelijke deel van het gebied, de zandige textuur en steenachtigheid van de bodem zorgen voor de afvoer van overtollig water.

De complexe structuur van het reliëf langs de hoofdassen (Adour/Arros), waarvan de oriëntatie in veel gevallen is ontstaan door aardverschuivingen, en de vorming van secundaire bergkammen hebben een rijk geschakeerd landschap doen ontstaan met zeer uiteenlopende oriëntaties.

De morfologie van de valleien is sterk asymmetrisch. De westelijke hellingen zijn in veel gevallen beduidend steiler dan de oostelijke hellingen.

Al aan het einde van de middeleeuwen worden in het westen van het geografische gebied, naast de in een groot deel van het Adour-bekken geproduceerde rode wijnen en clairets, witte wijnen gemaakt, die vanaf de zeventiende eeuw naar het noorden van Europa worden uitgevoerd.

De opeenvolgende uitbraken van meeldauw, valse meeldauw en fylloxera en de grote vraag naar wijn voor de distillatie tot Armagnac leiden tot een aanzienlijke vermindering van het voor de productie van kwaliteitswijnen bestemde wijnbouwareaal. De voorkeur gaat uit naar beplanting met de "Piquepoules", de lage wijnstokken die voor de productie van wijn voor distillatie worden gebruikt.

Ten slotte leidt de mechanisering van de landbouw in het midden van de twintigste eeuw tot een uitbreiding van het maisareaal en de verdere achteruitgang van het wijnbouwareaal.

De eerste belangenvereniging voor "Saint-Mont" -wijnen wordt in 1957 opgericht. Deze vereniging maakt werk van de revival, vanaf 1970, van wijngaarden met een wijnstokrassenbestand dat steunt op plaatselijke druivenrassen, zoals de zwarte rassen tannat N, cabernet franc N, cabernet sauvignon N en fer N, en de witte rassen arrufiac B, courbu B, gros manseng B en petit manseng B.

De gecontroleerde oorsprongsbenaming "Saint-Mont" wordt erkend in 2011.

De rode wijnen hebben een diepe kleur. Doorgaans worden zij in de mond gekenmerkt door een mooie aromatische concentratie, waaruit vaak toetsen van rode en zwarte vruchten naar voren komen. Door de tanninestructuur hebben deze wijnen een goed bewaarpotentieel waardoor ze complexe aroma's van gekonfijte vruchten en kruiden kunnen ontwikkelen, die vaak samengaan met houtige toetsen dankzij de rijping in vaten.

De roséwijnen hebben een soms diepe kleur en worden doorgaans in de neus gekenmerkt door toetsen van rode vruchten. Door de levendige finale zijn het harmonieuze wijnen met een goede balans tussen vet en zuurgraad.

De witte wijnen zijn zeer aromatisch, vet en uitgebalanceerd dankzij de aanwezigheid van het druivenras gros manseng B.

De wijngaarden bevinden zich op de meest gunstige percelen, die verspreid over hellingen met een gunstige ligging als het ware "eilandjes" vormen in het landschap, met goed afgewaterde bodems die een laag gehalte aan minerale elementen hebben.

Het tot het stroomgebied van de Adour behorende geografische gebied kent een wijnstokrassenbestand dat wordt gedomineerd door het ras tannat N en de rassen gros manseng B en petit manseng B, die bij uitstek geschikt zijn voor het tamelijk vochtige klimaat van het geografische gebied en voor de diepe bodems. Door de centrale ligging tussen verschillende wijnbouwstreken hebben de wijngaarden kunnen profiteren van de gunstige invloeden van die omliggende regio's, wat met name geldt voor het erfgoed aan planten, te weten de drie-eenheid uit het stroomgebied van de Garonne cabernet franc N, cabernet sauvignon N en merlot N, die ook vaste voet aan de grond hebben weten te krijgen dankzij de zeeklimaatinvloeden.

Als uitvloeisel van de door de exploitanten toegepaste methoden moeten de druivenrassen die bestemd zijn voor de productie van rode wijnen, handmatig worden geoogst.

Een periode van rijping in vaten na de gisting is noodzakelijk om een rode wijn met complexe aroma's te verkrijgen, maar vooral om ervoor te zorgen dat de tanninen rond en zijdeachtig worden. Dit betekent dat de rijpingsperiode tot ten minste 1 maart na de oogst voortduurt.

9. **Andere essentiële voorwaarden (verpakking, etikettering, andere vereisten)**

Rechtskader:

Nationale wetgeving

Soort aanvullende voorwaarde:

Aanvullende bepalingen betreffende de etikettering

Beschrijving van de voorwaarde:

De gecontroleerde oorsprongsbenaming "Saint-Mont" mag worden aangevuld met de naam van de grotere geografische eenheid "Sud-Ouest", overeenkomstig de bepalingen van het productdossier.

Link naar het productdossier

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-81a8636c-9714-494d-aae4-be44e3f2820d